

FELNŐTT KATEKÉZIS:

Dr. Gerber Alajos: Jelenkori problémák a fiatalok hitre nevelésében

Lojzi bácsi, akit gondolom a legtöbben ismerünk már, mivel oszlopos tagja plébániai közösségünknek, igen aktuális témában tartotta a februári előadást. Mivel régóta foglalkozik a fiatalok hitre nevelésével, igen sok tapasztalatot szerzett ezen a téren. Ebből a tarsolyból osztott nekünk is - mindannyiunk nagy örömére:

A társadalomban felmerülő problémák minden keresztény családban nagy gondokat okoznak a fiatalok hitre nevelésében. Nem elég ugyanis a hitbéli dolgokra oktatni, a tanítottakat hitelesen a fiatalok elé élni a legfontosabb – és a legnehezebb feladat. Hiába jár a gyermek hittanra, esetleg még a szentmisére is elmegy (jó esetben a szüleivel együtt...), ha otthon nem kapja meg azt a lelkeséget, ami által igazán hívő keresztény emberré válik. A legfontosabb a hitet megélni és így átadni. A gyermek első hitoktatója a szülő.

A legfontosabb a *szeretet*, amely nélkül minden próbálkozás hasztalan. A hiteltelen oktatón, legyen az a szülő, vagy a hittan tanár, főleg a kamasz nagyon hamar átlát és az azonnali kritika mellett a tanított anyagot is elítéli. Éreztetni kell azt, hogy Isten mindennél jobban szereti őt, megismételhetetlen, egyedi és pótolhatatlan – tehát értékes - ezáltal méltósága és különleges életcélja kell legyen. Életcél nélkül ugyanis senkinek sincs jövője. A mai fiataloknak (és idősebbeknek is!) pedig ez a legnagyobb bajuk... A mai ember „tükrös ember”, mindig a másikat másolja. Nincs egyénisége, nem találja önmagát.

Régen a tárgyakat használtuk, az embereket szerettük – ma a tárgyakat szeretjük és az embereket használjuk, gyakran kihasználjuk...

Értelmet kell adnunk életünknek, ezt pedig Istenben találjuk meg. Másokért élni, szeretetkapcsolatokat ápolni és az Istentől kapott szituációkat helyesen feldolgozni minden anyagi dolognál fontosabb. Meg kell találnom, mi Isten terve az életemmel. Erre kell rávezetni a fiatalokat is, mert ha elfogadják Őt, elfogadják a saját életüket is. Túl tudnak lépni a pillanatnyi megpróbáltatásokon is.

A társadalomban tapasztalható általános közöny, érdektelenség és a vallásos nevelés teljes hiánya a hitoktatókat is elkészeríti és igen nehezen tudnak megújulni napról napra, hogy Isten evangéliumának örömhírét vigyék a rájuk bízottakhoz. Valós Isten – kapcsolat nélkül ez megvalósíthatatlan.

Köszönjük Lojzi bácsi és minden hitoktató áldozatos munkáját, főleg azokét, akik plébániánkon és a hozzá tartozó iskolákban, óvodában oktatnak – Isten áldása legyen munkájukon továbbra is!